

عنوان مقاله:

تحلیل تاثیر ویژه و متفاوت اقرار نسبت به دلایل دیگر در دعوی مدنی

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه های حقوق قضائی، دوره 28، شماره 101 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

مهدی حسن زاده - دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

در فقه، به طور جدی از تفاوت اقرار و شهادت و تمایز اقرار در اعتبار و تاثیر، به گونه ای که سبب اثبات موضوع بدون نیاز به صدور حکم می شود، سخن به میان آمده است. در قوانین نیز بیان قانونگذار در ماده ۱۲۷۵ قانون مدنی و غیر قابل اعتراض (تجدیدنظر و فرجام) اعلام شدن حکم مستند به اقرار در مواد ۳۳۱ و ۳۶۹ قانون آیین دادرسی مدنی، توجه ویژه قانونگذار به این دلیل و برقراری اعتبار و تاثیر ویژه برای این دلیل را نشان می دهد. بر این اساس، وضعیت ویژه اقرار نسبت به ادله دیگر و مبنای چنین تمایزی، مطلب مهمی است که نیاز به بررسی و تحلیل دارد. تحقیق در این خصوص، ما را به این نتیجه رهنمون می سازد که آنچه سبب تمایز اقرار از سایر ادله و تایید اعتبار و تاثیر ویژه برای آن شده، این ویژگی است که برخلاف سایر ادله، اقرار دلیلی است که توسط شخصی که دلیل علیه اوست، تهیه و ارائه شده و حاوی پذیرش آن شخص است که رفع اختلاف و ایجاد تفاهم بین اصحاب دعوا را (درمورد موضوع)، سبب می شود.

کلمات کلیدی:

اقرار، ادله اثبات دعوا، اعتبار دلیل، مقرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1766116>

